

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 12 listopada 2019r.

Sąd Rejonowy w Przemyślu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Agnieszka Koziuto

Protokolant : st.sekr.sądowy Małgorzata Błażewicz

przy udziale funkcjonariusza Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej w Przemyślu – Ewy Tokarz

po rozpoznaniu na posiedzeniu sprawy T. A.

z wniosku Komendanta Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej w Przemyślu w przedmiocie przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w Strzeżonym Ośrodku

na podstawie art. 89 ust. 4 i 6 w zw. z art. 87 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003r. o udzieleniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (tj. Dz. U. z 2019r. poz. 1666 ze zm.) *a contrario*

p o s t a n a w i a

nie uwzględnić wniosku o przedłużenie okresu pobytu w strzeżonym ośrodku

T. A. wraz z małoletnimi dziećmi: I.E.(1) i I.E.(2), **zobowiązując** jednocześnie cudzoziemkę T. A. , c. M. i R. , ur. 19.09.1997r. w D. – R. wraz z małoletnimi I.E. (1), s. R. i T. , ur. 27.09.2015r. – R. i I. E. (2), s. R. i T. , ur. 15.09.2016r – R. do zamieszkiwania w Ośrodku Recepcyjnym w B. oraz do zgłaszania się raz w tygodniu do Komendanta Placówki PSG w B.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 08.08.2018r. cudzoziemka została zatrzymana przez funkcjonariuszy Placówki SG w Ś. na podstawie art. 87 ust. 1 pkt 2 ustawy o udzieleniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zatrzymanie nastąpiło po przekazania cudzoziemki i jej męża oraz dzieci przez stronę niemiecką do Polski w ramach Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26.06.2013r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym państwach członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca – Dublin III.

Po zatrzymaniu ustalono, że cudzoziemka wjechała wraz z mężem i dziećmi do RP przez przejście graniczne w T. a dniu 12.02.2019r. Za pośrednictwem Komendanta PSG w T. mąż cudzoziemki złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, którym objął cudzoziemkę i małoletnie dzieci.

Wobec cudzoziemki i małoletnich dzieci zastosowano środki alternatywne do detencji w postaci zobowiązania do zamieszkiwania w ośrodku Recepcyjnym w B. oraz do zgłaszania się raz w tygodniu do Komendanta PSG w B.

Cudzoziemka niezgodnie z przepisami opuściła terytorium RP udając się do Niemiec., gdy tymczasem winna oczekiwać w Polsce na zakończenie postępowania.

W dniu 05.03.2019r. Szef Urzędu ds. Cudzoziemców umorzył prowadzone postępowanie o udzielenie ochrony międzynarodowej decyzją nr DPU-420-168/SU/2019r.

Po przekazania przez stronę niemiecką mąż cudzoziemki złożył oświadczenie o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej, którym objął cudzoziemkę i dzieci.

Postanowieniem z dnia 09.08.2019r., sygn. akt II Ko 1177/19 Sąd Rejonowy w S. umieścił ww. obywatelkę R. wraz z małoletnimi dziećmi w Strzeżonym Ośrodku dla Cudzoziemców w P. na okres 60 dni tj. od dnia 8.08.2019r. do dnia 07.10.2019r. godz. 11:30.

W dniu 20.09.2019r. Szef Urzędu ds. Cudzoziemców wydał wobec wnioskodawcy tj. męża cudzoziemki decyzję o odmowie nadania statusu uchodźcy oraz odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej. Decyzja objęta została również cudzoziemka i małoletnie dzieci. Od przedmiotowej decyzji mąż ww. złożył odwołanie.

Zgodnie z art. 89 ust. 4 ustawy o udzieleniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku gdy przed upływem okresów, o których mowa w ust. 1 i 3, postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej nie zostało zakończone decyzją ostateczną i nadal zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 87 ust. 1, sąd może przedłużyć okres pobytu wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców na czas określony, niezbędny do wydania takiej decyzji.

Art. 87 ust. 1 powołanej ustawy stanowi natomiast, iż wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mogą być zatrzymani wyłącznie:

- 1) w celu ustalenia lub weryfikacji ich tożsamości;
- 2) w celu zebrania z ich udziałem informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe - w przypadku istnienia znacznego prawdopodobieństwa ich ucieczki;
- 3) w celu wydania lub wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, gdy wobec wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, toczy się postępowanie w sprawie zobowiązania do powrotu albo gdy wobec wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, została wydana decyzja o zobowiązaniu do powrotu, a wnioskodawca lub osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, mieli uprzednio możliwość złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i istnieje uzasadnione przypuszczenie, że wniosek ten został złożony jedynie w celu opóźnienia wydania albo opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;
- 4) w przypadku gdy wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013 - w przypadku gdy istnieje znaczne prawdopodobieństwo ucieczki wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, a natychmiastowe przekazanie ich do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy zauważyć wypada, iż podstawą wniosku jest konieczność zebrania informacji o jakich mowa w art. 87 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy.

Tymczasem ze zgromadzonego materiału dowodowego, w tym przede wszystkim z wydanej przez Szefa Urzędu ds. Cudzoziemców decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy i udzieleniu ochrony wynika, iż informacje niezbędne do wydania przedmiotowej decyzji dot. m.in. cudzoziemki zostały zebrane.

Wnioskodawca nie wykazał jakich danych nie zebrano, które są konieczne do zakończenia przedmiotowego postępowania.

Wprawdzie z przedłożonej do akt dokumentacji medycznej dot. cudzoziemki nie wynika, iż w stosunku do ww. zachodziły przesłanki z art. 88a ust. 3 powołanej ustawy uniemożliwiające zastosowanie wobec cudzoziemca pobytu w strzeżonym ośrodku, niemniej jednak wniosek dotyczy cudzoziemki wraz z jej małoletnimi dziećmi, których dobro i interes ma decydujące znaczenie, a detencja z uwagi na wiek małoletnich może mieć negatywny wpływ na ich prawidłowy rozwój. Z konsultacji psychologicznej z dnia 12.09.2019r. wynika, iż cudzoziemka wraz z mężem zgłaszali trudności dzieci w dostosowaniu się do warunków panujących w ośrodku.

Sąd uznał zatem, że przedłużenie okresu pobytu w ośrodku nie jest zasadne, a wystarczające będzie zobowiązanie cudzoziemki do zamieszkiwania w ośrodku recepcyjnym i zgłaszania się raz w tygodniu do Komendanta PSG w B.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.